

स्फुटपातयोगे हि विक्षेपकेन्द्रम् । अतः स्फुटपात-
स्थाने संपातं कृत्वा तत्स्थिभेऽन्तरे स्फुटीकृतैः परम-
विक्षेपांशैः प्राग्बुद्धत्तरे दक्षिणे च विन्यस्यम् । तथा
न्यस्तो विमण्डले स्फुटपट्टस्थाने विक्षेपः स्फुटविक्षेपेण
गण्यतागतेन तुल्यो दृश्यते नान्यथेत्यर्थः । इदानीं पृष्ठ-
गोले विशेषमाह” प्रमि० । “पृष्ठस्य गोले कथिताप-
मण्डलं प्रकल्प्य कक्षावलयं यथोदितम् । निबध्य शीघ्र-
प्रतिघटनमस्मिन् विमण्डलं तत् पठितैः शरांशैः । मध्यो-
ऽत्र पातो दुषदां स्रग्धरोः स्वशीघ्रकेन्द्रेण युतस्तु देयः”
सि०शि० । “भगोलः एव तावद्वृत्तगोलः कल्प्यः । तत्र
स्फुट एव पातः । अथ यदि तदनर्पङ्गुलोऽन्यो
निबध्यते तदा तत्र यथोक्तं विषयद्वृत्तं क्रान्तिवृत्तं च
बद्धा तत् क्रान्तिवृत्तं कक्षामण्डलं प्रकल्प्य तत्र केन्द्रोक्त-
विविधा शीघ्रप्रतिमण्डलं बद्धा तत्र प्रतिमण्डले गण्यता-
गतं पातं मेधादेर्विलोमं गणयित्वा तत्र चिह्नं कार्यम्
अथ विज्ञां व्यासार्धमेयान्यद्वृत्तं राश्याङ्कं विमण्डलाख्यं
कृत्वा तत्रापि मेधादेर्विलोमं पाताप्ये चिह्नं कृत्वा प्रति-
मण्डलविमण्डलयोः पातचिह्ने प्रथमं संपातं ततो
भाङ्गान्तरे द्वितीयं च संपातं कृत्वा पातादप्यतः पृष्ठतश्च
त्रिभेऽन्तरे परमविक्षेपांशैः पठितैः प्रतिघटतादुत्तरे दक्षिणे
च विमण्डलं विन्यस्यम् । तत्र मन्दस्फुटगत्या पारमा-
र्थिको पृष्ठो भ्रमति । अतो मेधादेरनुलोमं मन्दस्फु-
टो विमण्डले देयः । स तत्रस्थः प्रतिमण्डलादुपगतान्तरेण
पिचिप्रस्तावांस्तत्प्रदेशे विक्षेपः । यतो वृत्तसं-
पातस्थे पृष्ठे विक्षेपाभावः । त्रिभेऽन्तरे परमो विक्षेपः ।
मध्येऽनुपगतम् । अतो वृत्तसंपातपृष्ठयोरन्तरं ज्ञेयम् ।
तदनन्तरं पातपृष्ठयोगे कृते भवति पातस्य विलोम-
गत्यात् । स योगः शरार्थं केन्द्रम् । यदि त्रिज्या-
तुल्यया केन्द्रज्या परमः शरस्तदाभीष्टयाऽनया क इति
फलं प्रतिमण्डलविमण्डलयोस्तिर्यगन्तरं स्यात् । विम-
ण्डलस्य पृष्ठादङ्गुलमध्यं सूत्रं तदभूपहान्तरम् । स च
शीघ्रकर्षः । यदि भूमध्यात् कर्षाये एतावान् विक्षेप-
स्तदा त्रिज्याप्ये कथितानिति द्वितीयं त्रैराशिकम् ।
आद्ये त्रिज्या हरौ द्वितीये गुणस्तयोर्नाये कृते केन्द्र-
ज्यायाः परमशरगुणायाः कर्षो हरः । फलं कक्षा
वृत्तसूत्रयोस्तिर्यगन्तरम् । स स्फुटः शरः । इदानीं-
महोरात्रवृत्तमाह” प्रमि० । “इष्टमितक्रान्तितुल्येऽन्तरे
सर्वतो नाडिकास्थोदहोदात्रवृत्ताङ्गयम् । तत्र बद्धा

वटीनां च पट्टाङ्गवेदस्य दिक्कम्बखण्डं द्युजीया मता”
सि०शि० । “नाडीवृत्तादुत्तरतो दक्षिणतो वा सर्वत इष्ट-
क्रान्तितुल्येऽन्तरे यद्वृत्तं निबध्यते तदहोरात्रवृत्तम् ।
तेन वृत्तेन तस्मिन् दिने रविभ्रमतीत्यर्थः । तस्य वृत्तस्य
व्यासार्धं द्युज्या । इदानीमन्यदाह” प्रमि० । “अथ
कल्प्या मेधाद्या अनुलोमं क्रान्तिपाताङ्गात् । एषां
मेधादीनां द्युरात्रवृत्तानि स्मर्यात् । नाडीवृत्तो-
भयतस्त्रीणि त्रीणि क्रमोत्क्रमात् तानि” सि०शि० ।
क्रान्तिपाताङ्गादारभ्य त्रिंशता त्रिंशता भागैरन्यान् मे-
धादीन् प्रकल्प्य तदप्युक्तवदहोरात्रवृत्तानि बध्नीयात् ।
तानि च नाडीवृत्तसोभयतस्त्रीणि त्रीणि भवन्ति ।
तान्येव क्रमोत्क्रमतः सायनांशार्कस्य द्वादशराशीनाम्”
प्रमि० । “एव भगोलः कथितः खचरगोलोऽयमेव-
विज्ञेयः । अत्रापमण्डले वा सूत्राधारैरधश्च तस्यैव ।
शन्यादीनां कक्षा बध्नीयादूर्ध्वनाभजालाभाः । बद्धा भगो-
लमेव यष्ट्यां यदि खगोलनलिकान्तः । प्रक्षिप्य भ्रम-
येतं यष्ट्याधारं स्थिरौ खड्गगोलौ” सि०शि० ।
“यथायं भगोलो बद्धस्तथैव पृष्ठगोलोऽपि बन्धनीयाः ।
किन्तु तेषां केन्द्रकमन्त्रालयितुं नायातीति बहिःस्थमेव-
दर्शनीयम् । अथ वा भगोले यदपमण्डलं तस्याधोऽध-
स्तद्विषयैः सूत्राधारैर्बद्धा शन्यादीनां कक्षा दर्शनीयाः ।
एवंविधं भगोलं यष्ट्यां दृष्टं बद्धा यष्ट्यययोः प्रोते
नलिकाद्वये निबद्धौ खगोलद्वगोलौ कृत्वा भगोलभ्रमणं
दर्शयेत्” प्रमि० ।

तदयं खगोलस्य पदार्थसंक्षेपः ।

कटाहद्वितयवत् सम्पुटाकारस्थान्तरयकाशवतो ब्रह्मा-
ण्डस्य मध्ये सूर्यकिरणसङ्घारावधिव्योमकक्षा । तदयः
नक्षत्रकक्षा तदधः क्रमेण दृष्ट्याः पूर्वगाः शनिजीवकुज-
सूर्यशुक्रबुधशनिः अदृष्ट्याश्च राहुपातादयः पश्चिम-
गतयः, वक्ष्यमाणखलकक्षायां स्थिताः । अश्विन्यादिन-
क्षत्राणि स्थिराण्यपि तत्सद्व्याप्तकं भचक्रं
पश्चाद्गतमता प्रवहवायुनाऽभिहतं पश्चात् भ्रमत्
नाक्षत्रपट्टवटिकाभिः भूगोलमेकवारं भ्रमति तत्स्या
ख्यादयः पृष्ठाश्च खगत्या पूर्वयाथिनोऽपि तदाधाराति-
शीघ्रभचक्र पश्चाद्भ्रमणेन पश्चाद्भ्रमणभ्रमविषया भवन्ति ।

राशिचक्रञ्च ३६० अंशैर्विभक्तमंशश्च पट्टिकलाभि-